

se en Mand, der ejer flere Blade og alt-saa staa som Leder af en stor Presse, tale med saa forskellige Tunger, som Til-fældet er her. Man ser, at hanovre i Byen Kolding og i Holbæk By lader sine Blade forsvare det Standpunkt, den højt-ærede Forsvarsminister staa paa, medens han i sin egen Valgkreds lader sit Blad forsvare det Standpunkt, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) staa paa. Det er, som om denne Mand havde to Tunger i sin Mund at tale med, og man faar egentlig, siger jeg, naar man ser dette, let det Indtryk, at Forsvarets Løsning er ikke et Maal, man har sat sig, men et Middel, man bruger til at fremme andre Hensigter med.

Jo mere jeg ser paa denne Sag, desto klarere kommer det til at staa for mig, at der er intet andet Standpunkt at staa paa end det, Socialdemokratiet har valgt, nemlig Afrustningen. Der er efter min Overbevisning ingen Fare for, at en Verdenskrig vil komme, og selv om den kommer, vil den ikke berøre vort Land i Tilfælde af, at vort Land staa afrustet. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) talte ogsaa i Gaar om Verdenskrigen, men han fik 3 Magter til at optræde i den. Ellers plejer det kun at være 2: England og Tyskland. Jeg anser det ogsaa for en urimelig Tanke, at England og Tyskland skulde komme i Krig med hinanden, blandt andet af den Grund, at disse to Magter ikke ere i Stand til under en Krig at ramme hinanden dødeligt. De kunde fortrædige hinanden ganske vist. England kan blokere tyske Havne, tilføje den tyske Handel stor Skade, men England kan aldrig nogen Sinde tænke paa at ramme Tyskland dødeligt, saaledes som Tyskland ramte Frankrig i 1870—71. Derfor kan jeg saa godt forstaa, at det ærede Medlem maatte have en tredie Magt interesseret i denne Krig, og det skulde saa være Frankrig: England og Frankrig paa den ene Side og Tyskland paa den anden. Jeg maa sige, at jeg har ikke mindste Tro paa, at en saadan Krig vil komme, at der skulde komme en Tilstand frem, hvor Tyskland stillede sine 5 Millioner Soldater i Krig mod Frankrigs 3 eller 4 Millioner — hvor mange de nu have. Det er nemlig ikke Regeringerne, der længere kunne lave en saadan Krigstilstand. Der er heldigvis andre Faktorer, som her gøre sig gældende og gøre sig gældende til Fordel for Freden. Den Faktor, jeg her tænker paa, er de faglig og politisk organiserede Arbejdere i alle Kul-

turlande. De staa som Fredens Vogtere og Bevarere. Arbejderne have i Virkeligheden Midler, der sætte dem i Stand til at holde Krigslysterne i Tømme, Midler til at forhindre en saadan Krig. Som et saadant Middel skal jeg nævne det ganske simple, at hvis en af disse Magter vover at begynde en Angrebskrig, erklæres det Middel til at faa disse Krigslyster slaaede ned og gøre Krigsførelsen umulig.

Jeg har altsaa den Tro, at Freden vil blive bevaret, og det er derfor min Overbevisning, at Danmark er bedst tjent med at vælge det Standpunkt, Socialdemokratiet indtager, nemlig Afrustning.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): I den Tid, der er gaaet, siden jeg sidst havde Ordet for en kort Bemærkning, er Fortrykket med de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) i Gaar fremsatte, kommet til at foreligge. Jeg fastholder overfor den ærede Taler i et og alt den Opfattelse, jeg gjorde gældende. Det er det ærede Medlems egen Argumentation, der fremsættes i hans Bemærkninger om Store Bælt, og ikke den Argumentation, der fremkommer ved, at det ærede Medlem gaar ind i andres Tankegang. Han siger f. Eks. Sp. 349: „Jeg har taget Søkort med her ned i Massevis, for at ærede Medlemmer, som have Lyst til at se det, jeg her taler om, kunde blive overbeviste om, at det, jeg her siger, er rigtigt“. Det ærede Medlem siger Sp. 350, at de store Skibe kunne gaa igennem Øster-Renden. Sp. 351 siger han, at de let kunne gaa igennem Vester-Renden. I det hele taget fremgaar det Spalte op og Spalte ned, at det, det ærede Medlem sagde i Gaar, var, at de store Skibe kunne passere Store Bælt. At der er vanskelige Besejlingsforhold, siger han et Sted, er nok muligt, men de kunne gaa igennem Bæltet, og det ærede Medlem argumenterede ud fra det.

Jeg ønsker sluttelig at sige, at efter at det ærede Medlem har skrevet i Betænkningen, at de store Skibe ikke kunne gaa igennem Bæltet, og i Gaar har sagt, at de kunne gaa igennem, er han i Dag løben fra det og vil ikke vedkende sig sine Udtalelser fra i Gaar. Dem maa det ærede Medlem helst holde fast ved, thi det er